úhrnný jest již podle jeho délky považovati po zákonu za bezpodmínečně uložený a netřeba o tom zvláštního výroku. Nesrozumitelnost jest jen zdánlivá; odložen byl v původním rozsudku trest, který je nyní rozsudkem o trestu úhrnném pozbaven platnosti; tím jest nutně pozbaven platnosti i výrok o jeho podmíněném odkladu, neboť ten trest, který byl podmíněně odložen, tu již není a nemůže býti pochybnosti, že rozhodnutí o odkladu, které se naň vztahovalo, nemůže dojíti samo sebou výrazu a projevu při trestu souhrnném, který jest trestem novým. Vyjádření rozsudku o souhrnném trestu jest ovšem poněkud nepřesné, zmatek ve smyslu § 384 čís. 10 tr. ř. však nezakládá. Zmateční stížnosti byly tudíž podle § 36 I. odst. nov. k tr. ř. zamítnuty v zasedání senátu (§ 518 posl. odst. tr. ř.).

Čís. 4495.

Jestli boly vopred určené a v smysle § 16 odst. II. č. 4 zák. čl. XIV: 1914 príslušnému úradu ohlásené, a to označením určitých kalendárnych dní, obdobia, v ktorých bude periodický list vychádzať, vydavateľ je povinný ohlásiť úradu vždy aj zmenu týchto termínov.

(Rozh. z 12. októbra 1932, Zm IV 276/32.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. M., obžalovanej z priestupku podľa § 28 čís. 2 zák. čl. XIV:1914 na základe verejného pojednávania o opravnom prostriedku generálnej prokuratúry v záujme právnej jednotnosti takto sa usniesol:

Návrh generálnej prokuratúry, aby bolo podľa § 441 tr. p. vyslovené, že pravoplatným rozsudkom okresného súdu v Užhorode zo dňa 5. júna 1931, čiže rozsudkom krajského súdu v Užhorode ako odvolacieho trestného súdu zo dňa 10. februára 1932 bol porušený zákon v ustanovení bodu 2 § 28 so zreteľom na ustanovenie bodu 4 a posl. odst. § 16 zák. čl. XIV:1914, sa zamieta.

Dôvody:

Podľa trestných spisov okresný súd v Užhorode rozsudkom zo dňa 5. júna 1931 uznal na základe obžaloby zmocnenca štátneho zástupcu obžalovanú A. M. za vinnú, že ako vydavateľka periodického listu »Holos Žitja«, tlačeného v Užhorode, a) vydala 6. číslo tohoto listu 27. marca 1931 miesto dňa 25. marca 1931 a b) 7. číslo tohoto listu 11. apríla 1931 miesto dňa 10. apríla 1931, tedy v stanovenom čase neoznámila zmeny, nastalé v periodickom liste, ktoré jej § 16 posl. ods. zák. čl. XIV:1914 ukladá oznámiť, čím sa vraj dopustila dvojnásobného priestupku podľa § 28 čís. 2 zák. čl. XIV:1914 a bola odsúdená podľa § 28 cit. zák. so zreteľom na §§ 96, 97 tr. zák. a s použitím § 91 tr. zák. k peňažitému trestu 300 Kč a 100 Kč, ktorý sa má, bude-li nevymožiteľný, premeniť podľa § 8 zák. čís. 31/1929 Sb. z. a n. v trest uzamčenia na 3 dni. Výkon trestu obžalovanej odložený nebol. Podľa dôvodov rozsudku okresný súd neprijal za správnu obhajobu obžalovanej,

že slová v § 16 čís. 4 tlač. zákona: »lehoty, v ktorých bude vychádzať«, neznamenajú vraj presné datum, ale len obdobie, z čoho vraj plynie, že, jestli v súdenom prípade obžalovaná ako vydavateľka oznámila, že časopis bude vychádzať dva razy mesačne, a to 10. a 25., tým už aj splnila svoju povinnosť, jestliže list skutočne vyšiel len dva razy mesačne, keď aj nie podľa dát vopred ustanovených. Okresný súd proti tomuto názoru postavil sa na stanovisko, že obhajoba obžalovanej nemá zákonitého podkladu, lebo ustanovenie § 16 tlač. zák. je vraj svojím obsahom predpisom poriadkovým, ktorý zabezpečuje, aby časopis mohol byť podrobený riadne a pravidelne kontrole úradu, ktorú možno vykonávať len vtedy, je-li doba vydávania listu presne známa a nie je to datum ľubovoľné, a z týchto dôvodov uznal obžalovanú za vinnú.

Krajský súd v Užhorode na odvolanie obžalovanej rozsudkom zo dňa 10. februára 1932 rozsudok súdu prvej stolice potvrdil z dôvodov uvedených v rozsudku I. súdu, čím sa stal tento pravoplatným. Podľa názoru generálnej prokuratúry je ale právne hľadisko tohoto rozsudku a tak aj odsúdenie obžalovanej nesprávne a stalo sa porušením zákona v ustanovení bodu 2 § 28 a posl. odst. § 16 zák. čl. XIV:1914 so zreteľom na ustanovenie bodu 4 § 16 tohoto zákona. Bod 2 § 28 tlačového zákona totiž vyslovuje, že priestupku sa dopúšťa vydavateľ, ktorý v stanovenom čase neoznámi zmeny, nastalé v periodickom liste, ktoré mu zákon ukladá oznámiť, z ktorého ustanovenia je jasné, že je nemožno dopustiť sa tohoto priestupku opomenutím ohlásenia zmeny takej náležitosti, ohlásenie ktorej zákon nepredpisuje, tedy zmeny takých náležitostí, ktoré nie sú obsažené v bodoch 1—6 § 16 tlač. zákona, nakoľko podľa posl. ods. tohoto § len zmeny, ktoré nastanú v uvedených náležitostiach, má vydavateľ do dvoch dní oznámiť zemskému úradu. V súdenom prípade môže do úvahy prísť jedine ustanovenie bodu 4 § 16 tlač. zákona, podľa ktorého vydavateľ má písomne oznámiť názov a formu listu, miesto, kde bude vychádzať a, jestli by boly vopred ustanovené, aj obdobia (nie tedy lehoty, ako to nesprávny preklad zákona uvádza), v ktorých bude vychádzať. Ponevač tedy citovaný zákon predpisuje len ohlásenie období, v ktorých bude periodický list vychádzať, a zmeny, ktoré nastanú dotyčne týchto ohlásených období, a o ohlásení termínov vychádzania mlčí a nepožaduje ani ohlásenie zmeny nastalej v týchto termínoch, je zrejmé, že sa obžalovaná vydavateľka nemohla dopustiť ustáleného priestupku, lebo v období vydávania dotyčného listu podľa zistenia súdu nestala sa žiadna zmena a len vychádzanie listu bolo dva razy oneskorené, ale len proti takému, vopred síce ohlásenému termínu, ohlásenie ktorého však zákon nepožaduje.

S právnym názorom generálnej prokuratúry neľze súhlasiť. V § 3 zák. čl. XIV:1914 sa prehlasuje, že periodickým listom sú noviny alebo časopis, vychádzajúci v období nepresahujúcom 1 mesiac. Pod pojmom obdobie treba rozumeť uplynutie určitej doby. V § 3 cit. zák. čl. nestanoví sa pojem obdobia a treba preto pojem tento vykladať tak, jako sa ho obvykle v jazykovom smysle užíva. Obdobia, v ktorých časopis vychádza, môžu byť stejné, ale tiež nestejné, lebo cit. § 3 v tom smere nijaké obmedzenie nestanovil. Pri ohláške, ktorú podľa § 16 odst. 2 zák. čl. XIV:1914 musí vydavateľ 15 dní pred tým, než započne vydávať

periodicky časopis, písomne učiniť u úradu príslušného podľa miesta vydania, treba podľa č. 4 tohoto § ohlásiť obdobia, v ktorých časopis bude vychádzať, jestli sú vopred určené. V tomto prípade podľa zistenia súdov bolo ohlásené, že časopis »Holos Žitja« bude vychádzať 10. a 25. každého mesiaca. Ponevádž obdobie, v ktorom časopis »Holos Žitja« vychádzal, bolo v tomto prípade úradu ohlásené, bolo treba oznámiť úradu aj každú zmenu tohoto obdobia. Keď odsúdená vydanie časopisu oneskorila, bolo jej povinnosťou, aby zmenu vo vychádzaní časopisu príslušnému úradu oznámila. Jestli tak neučinila, spáchala priestupok podľa § 28 čís. 2 zák. čl. XIV:1914 a odpovedajú preto rozsudky skutočnému stavu veci a zákonu. Názor generálnej prokuratúry, že v § 16 čís. 4 predpisuje sa len ohlásenie období, v ktorých dotyčný periodický časopis bude vychádzať, nie však termínov vychádzania časopisu, a že preto v tomto prípade nebolo treba oznámiť úradu zmenu v termínoch vychádzania, nesrovnáva sa so zákonom ani v jeho slovnom znení, ani v jeho duchu. Preto bol návrh jako bezdôvodný zamietnutý.

Čís. 4496.

Při trestných činech stihatelných jen na zmocnění zákon klade váhu na skutečnost, zda zmocnění bylo vůbec uděleno; nevyžaduje se, aby zmocnění bylo připojeno ke spisům; veřejný žalobce jest oprávněn předložiti udělené zmocnění i dodatečně v odvolacím řízení.

(Rozh. z 12. října 1932, Zm IV 409/32.)

Soud prvé stolice uznal obžalovaného A. B. vinným přečinem utrhání na cti podle §§ 1, 3 odst. II č. 1 zák. čl. XLI:1914, jehož se dopustil tím, že jako zodpovědný redaktor periodického časopisu napsal a pod názvem »Proti čechisaci a temnotě« uveřejnil článek, v němž tvrdil o správci státní obecné školy J. K., že místo školní a osvětovou prací zabývá se věcmi finančními, obchodováním a politikařením. Otázkou zmocnění ke stíhání tohoto trestného činu (§ 9 č. 6 zák. čl. XLI:1914) se nalézací soud nezabýval. Odvolací soud k odvolání obžalovaného zrušil tento rozsudek z důvodu zmatečnosti podle § 385 č. 1 c) tr. ř. a zprostil obžalovaného podle § 326 č. 4 tr. ř. z obžaloby pro nedostatek zmocnění ke stíhání trestného činu.

Nejvyšší soud vyhověl zmateční stížnosti veřejného žalobce, založené na § 384 č. 9 tr. ř., zrušil rozsudek odvolacího soudu z tohoto důvodu zmatečnosti v celém rozsahu a s celým řízením a uložil soudu odvolacímu, aby provedl nové odvolací hlavní přelíčení a ve věci rozhodl.

Z důvodů:

Podle protokolu o odvolacím hlavním přelíčení veřejný žalobce navrhl, aby dotazem u státního zastupitelství v Užhorodě bylo zjištěno, zda zmocnění ve smyslu § 9 č. 6 zák. čl. XLI:1914, které ve spisech není, nezůstalo u státního zastupitelství. Soud odvolací nevyhověl to-